

idzie, mogą zostać uznani za uprawnionych nabywców kopii programu komputerowego w rozumieniu art. 5 ust. 1 tej dyrektywy i korzystać z przewidzianego w tym przepisie prawa do zwielokrotniania.

(¹) Dz.U. C 194 z 2.7.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Compass-Datenbank GmbH przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-138/11) (¹)

(Konkurencja — Artykuł 102 TFUE — Pojęcie przedsiębiorstwa — Dane rejestru handlowego przechowywane w bazie danych — Działalność polegająca na zbieraniu i udostępnianiu tych danych za wynagrodzeniem — Wpływ odmowy udzielenia przez władze publiczne zgody na ponowne wykorzystanie wspomnianych danych — Prawo „sui generis” przewidziane w art. 7 dyrektywy 96/9/WE)

(2012/C 287/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Compass-Datenbank GmbH

Strona pozwana: Republika Austrii

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 102 TFUE — Uregulowanie krajowe przewidujące opłatę za wgląd do publicznego rejestru handlowego i spółek (Firmenbuch) i zakazujące wszelkiego innego gospodarczego wykorzystywania tego rejestru — Pojęcie działalności gospodarczej — Nadużycie pozycji dominującej — Znaczenie doktryny kluczowej infrastruktury (doktryna „essential facilities”)

Sentencja

Podmiot władzy publicznej, który przechowuje w bazie danych dane przekazane przez przedsiębiorstwa na podstawie ustawowych obowiązków informacyjnych, udziela zainteresowanym osobom wglądu do tych danych lub sporządza wydruki takich danych, nie prowadzi działalności gospodarczej, a zatem nie może być on w zakresie tej działalności uznawany za przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 102 TFUE. Okoliczność, że owo udzielanie wglądu lub wydawanie wydruków ma miejsce w zamian za wynagrodzenie, które nie jest ustalane bezpośrednio lub pośrednio przez zainteresowaną jednostkę, lecz jest przewidziane w ustawie, nie może spowodować zmiany kwalifi-

fikacji prawnej wspomnianej działalności. Ponadto taki podmiot władzy publicznej nie prowadzi także działalności gospodarczej w zakresie, w jakim, powołując się na ochronę sui generis przysługującą mu jako producentowi omawianej bazy danych na podstawie art. 7 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych lub na jakiegokolwiek inne prawo własności intelektualnej, zakazuje on wykorzystywania w jakikolwiek inny sposób zebranych tak i oddanych do dyspozycji opinii publicznej danych, a zatem podmiot ów nie może być w zakresie tej działalności uznawany za przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 102 TFUE.

(¹) Dz.U. C 186 z 25.6.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Södertörns tingsrätt — Szwecja) — Torsten Hörnfeldt przeciwko Posten Meddelande AB

(Sprawa C-141/11) (¹)

(Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Uregulowania krajowe przyznające pracownikowi bezwarunkowe prawo do pracy do czasu ukończenia wieku 67 lat oraz przewidujące automatyczne ustanie stosunku pracy z końcem miesiąca, w którym pracownik osiągnął ten wiek — Brak uwzględnienia kwoty emerytury)

(2012/C 287/18)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Södertörns tingsrätt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Torsten Hörnfeldt

Strona pozwana: Posten Meddelande AB

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Södertörns tingsrätt — Wykładnia ogólnej zasady niedyskryminacji ze względu na wiek i art. 6 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Uregulowania krajowe i układ zbiorowy przyznający pracownikowi bezwarunkowe prawo do pracy do czasu ukończenia wieku 67 lat oraz przewidujący automatyczne i niewymagające wypowiedzenia ustanie stosunku pracy z końcem miesiąca, w którym pracownik osiąga wiek 67 lat, bez uwzględnienia wysokości emerytury, jaka może być w rzeczywistości wypłacana temu pracownikowi

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak przepis rozpatrywany w sprawie przed sądem krajowym, który zezwala pracodawcy na rozwiązanie z pracownikiem umowy o pracę jedynie z tego powodu, że pracownik ten ukończył wiek 67 lat, i nie uwzględnia wysokości emerytury, którą zainteresowany będzie otrzymywał, jeżeli przepis ten jest obiektywnie i racjonalnie uzasadniony zgodnym z prawem celem dotyczącym polityki zatrudnienia i rynku pracy i jeżeli stanowi właściwy i konieczny środek dla realizacji tego celu.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus — Estonia) — AS Pimix, w likwidacji przeciwko Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus, Põllumajandusministeerium

(Sprawa C-146/11) (¹)

(Przystąpienie nowych państw członkowskich — Ustalenie opłaty od nadmiernych zapasów produktów rolnych — Odesłanie w przepisie krajowym do przepisu rozporządzenia Unii, które nie zostało prawidłowo opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w języku danego państwa członkowskiego)

(2012/C 287/19)

Język postępowania: estoński

Sąd krajowy

Riigikohus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: AS Pimix, w likwidacji

Strona pozwana: Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus, Põllumajandusministeerium

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Riigikohus — Wykładnia art. 288 ust. 2 TFUE i art. 297 ust. 1 TFUE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków przejściowych przyjętych w odniesieniu do handlu produktami rolnymi ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 293, s. 3) oraz wyroków Trybunału w sprawach C-161/06, C-560/07 i C-140/08 — Przystąpienie nowych państw członkowskich — Ustalenie opłaty od nadmiernych zapasów produktów rolnych — Odesłanie w przepisie krajowym do przepisu rozporządzenia Unii Europejskiej, które nie zostało prawidłowo opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w języku danego państwa członkowskiego w dniu prze-

widzianym do określenia nadmiernych zapasów — Transpozycja rozporządzenia lub jej brak w rozumieniu orzecznictwa Trybunału

Sentencja

Artykuł 58 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu w Estonii względem jednostek przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków przejściowych przyjętych w odniesieniu do handlu produktami rolnymi ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, które w dniu 1 maja 2004 r. nie były ani opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w języku estońskim, ani przejęte do prawa tego państwa członkowskiego, mimo że jednostki te mogły zapoznać się z nimi w inny sposób.

(¹) Dz.U. C 160 z 25.5.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — Fra.bo SpA przeciwko Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

(Sprawa C-171/11) (¹)

(Swobodny przepływ towarów — Środki o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym — Krajowa procedura certyfikacji — Domniemanie zgodności z prawem krajowym — Stosowanie art. 28 WE do prywatnej instytucji certyfikującej)

(2012/C 287/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fra.bo SpA

Strona pozwana: Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 34 TFUE, 101 TFUE oraz 106 ust. 2 TFUE — Stosowanie tych postanowień w stosunku do działalności prywatnego stowarzyszenia (Technisch-Wissenschaftlicher Verein), zatwierdzonego przez państwo członkowskie jako instytucja stanowiąca normy w odniesieniu do pewnych produktów — Bezpośredni skutek horyzontalny art. 34 TFUE